lezen

de Rechtspraak

Rechtbank Amsterdam

3SRRC11276370

[X] AANTEKENEN [ ] PER POST [ ] PER FAX (020) 552 24 02

De Burgemeester van Amsterdam, Bestuursdienst, Directie Juridische Zaken
Postbus 202
1000 AE Amsterdam

DJZ
INGEKOMEN
24 JUNI 2019
Nr.
Beh. Ambt.

Rechtbank Amsterdam
Afdeling Publiekrecht
teams Bestuursrecht

bezoekadres
Parnassusweg 220 (hoofdingang: toren G, Fred. Roeskestraat)
1076 EC Amsterdam

correspondentieadres
postbus 75850
1070 AW Amsterdam

t (088) 361 14 11
f (088) 361 03 25
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

datum	20 juni 2019
onderdeel	Sluitfase (keuzemenu: optie 2)
contactpersoon	dhr [redacted]
doorkiesnummer	(088) 361 14 11
ons kenmerk	zaaknummer AMS 18 / 7278 HOREC 244
uw kenmerk	JB.18.003652.001
bijlage(n)	
faxnummer afdeling	(088) 36 10323
onderwerp	het beroep van Het Melkmeisje B.V. te Amsterdam

Geachte heer/mevrouw,

Over het beroep met zaaknummer AMS 18 / 7278 HOREC 244 deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

[redacted]
de griffier

uitspraak

RECHTBANK AMSTERDAM

Bestuursrecht

zaaknummer: AMS 18/7278

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 20 juni 2019 in de zaak tussen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Melkmeisje B.V., te Amsterdam, eiseres
(gemachtigde: mr. [redacted]

en

de burgemeester van Amsterdam, verweerder
(gemachtigde: mr. [redacted]

Procesverloop

Bij besluit van 30 april 2018 (het primaire besluit) heeft verweerder de aanvraag om verlening van een vergunning voor het exploiteren van het horecabedrijf met ongebouwde terrassen gevestigd op het perceel Zeedijk 19 H te Amsterdam ten dele ingewilligd.

Bij besluit, verzonden op 12 november 2018 (het bestreden besluit) heeft verweerder, onder verwijzing naar het advies van de bezwaarschriftencommissie van 5 november 2018, het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 28 maart 2019. Eiseres is vertegenwoordigd door haar gemachtigde. Tevens is namens eiseres verschenen de heer [redacted] Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

Feiten en besluitvorming verweerder

1.1. [redacted] is bestuurder en enig aandeelhouder van eiseres. Eiseres is gevestigd op het perceel Zeedijk 19 H, 1012 AN te Amsterdam. Op 21 december 2017 heeft [redacted] verzocht om verlening van een vergunning voor het exploiteren van dit horecabedrijf met ongebouwde terrassen. Dit betreft twee terrassen aan de gevel, links en rechts van de ingang en een terras aan de zijgevel (aan de rechterkant, bezien vanaf de openbare weg, met een trap omlaag te bereiken en parallel aan de Oudezijds Kolk (gracht), welk terras blijkens de aanvraag op dat moment al enige tijd werd geëxploiteerd.

1.2. Op 21 februari 2018 heeft verweerder eiseres bericht voornemens te zijn de aanvraag af

te wijzen. Op 6 maart 2018 heeft eiseres haar zienswijze gegeven op dit voornemen.

1.3. Bij het primaire besluit heeft verweerder overwogen dat er geen direct toezicht mogelijk is op het terras aan de zijgevel, zodat hiervoor niet op grond van de maatwerkprocedure een vergunning kan worden verleend. Verweerder heeft voorts een vergunning voor een terras op de rechter gevelbank geweigerd omdat de maatvoering niet voldoet aan de daarvoor geldende vereisten. Bij de linker gevelbank is dat wel het geval. Daarvoor heeft verweerder dan ook een vergunning verleend, geldig tot 1 februari 2020.
Eiseres heeft bezwaar gemaakt tegen dit besluit.

1.4. Bij het bestreden besluit heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard. Daarbij is de grond voor weigering van het maatwerkterras aan de zijgevel dat de brandveiligheid in gevaar is, omdat de vluchtroute wordt belemmerd, komen te vervallen. Verder heeft verweerder zich gemotiveerd op het standpunt gesteld dat het terras aan de zijgevel niet kan worden vergund omdat niet is voldaan aan de voorwaarde dat er vanuit de horecazaak direct toezicht is op de gevel.
Verweerder heeft zich verder gemotiveerd op het standpunt gesteld dat het beroep op het gelijkheidsbeginsel ten aanzien van drie ondernemingen aan wie in soortgelijke omstandigheden wel een terras is vergund, niet kan slagen.
Ten slotte kan geen vergunning voor de rechter gevelbank worden verstrekt omdat de maatvoering niet voldoet aan de daarvoor geldende vereisten.

1.5. In beroep heeft eiseres het standpunt van verweerder gemotiveerd betwist.

Wettelijk kader

2. Bij de beoordeling van het beroep gaat de rechtbank uit van het juridisch kader zoals opgenomen in de achter deze uitspraak gehechte bijlage.

Beoordeling rechtbank

Het terras aan de zijgevel

3.1. Aldus de algemene regels van het Terrassenbeleid 2011 (hierna: het beleid) is een terras uitsluitend ingericht direct aansluitend aan de gevel. Aldus deze algemene regels kan in uitzonderlijke gevallen maatwerk worden toegepast, hetgeen plaats vindt conform een eenduidige procedure. Nu de aanvraag mede ziet op een vergunning ten behoeve van een terras aan de zijgevel is niet voldaan aan de hierboven genoemde algemene regel.
Niet in geschil is dat de vraag of het terras aan de zijgevel vergund kan worden beoordeeld moet worden via de zogenaamde maatwerkprocedure van het beleid op grond waarvan wordt bepaald of voor individuele gevallen voor uitzonderlijke situaties maatwerk mogelijk moet zijn. Op grond van die procedure zijn er vier criteria aan de hand waarvan wordt bepaald of er maatwerk moet worden geleverd, waaronder het criterium toezicht op het terras vanuit de horecazaak.

3.2.1. Eiseres voert aan dat uit het bestreden besluit blijkt dat de weigeringsgrond van, voor zover hier van belang, artikel 3.11 van de Algemene Plaatselijke Verordening 2008 (hierna: de APV) niet aan de orde is, nu in dat besluit staat dat op de hoorzitting gebleken is dat alleen aan het eerste criterium, het toezicht op het terras vanuit de horecazaak, in geschil is en dat aan criteria twee tot en met vier (verkeersveiligheid, het woon- en leefklimaat en het

meest doelmatige gebruik van de openbare weg, toevoeging rechtbank) wordt voldaan.

3.2.2. De rechtbank volgt eiseres niet in dit standpunt nu de hierboven genoemde zinsnede dat op de hoorzitting gebleken is dat alleen het eerste criterium in geschil is, volgt op een opsomming van de vier criteria van de maatwerkprocedure. Uit het bestreden besluit volgt dan ook niet meer dan dat daarin is overwogen dat alleen aan criterium twee en verder van de maatwerkprocedure is voldaan. Ook overigens blijkt uit het bestreden besluit niet dat is gesteld dat zich geen weigeringsgronden uit de APV voordoen. De beroepsgrond faalt.

3.3. Naar aanleiding van de door eiser ingediende aanvraag hebben twee voor verweerder werkzame medewerkers van de afdeling maatwerkvergunningen de horecagelegenheid bezocht. Bij de aanvraag zijn door eiseres diverse foto's gevoegd van de horecagelegenheid, waaronder foto's van de voor- en zijgevel en de directe omgeving. Ook bij het verweerschrift en ter zitting door de gemachtigde van eiseres, zijn foto's overgelegd van de horecagelegenheid.

3.4. Naar aanleiding van het bezoek van de horecagelegenheid en de foto's die eiseres bij de aanvraag heeft gevoegd, heeft verweerder overwogen dat, om het terras vanuit de zaak te zien, het personeel in de uiterste hoek voor in de zaak vlak tegen het grote raam moet gaan staan en dat men dan twee tafels ziet. Doordat er binnen tafels en stoelen staan voor dit raam vergt dit enige moeite. Mede vanwege het verschil tussen raam en terras moet men nog meer moeite doen, wil men het hele terras zien, aldus verweerder. Dit geldt ook voor het kleinere raam op de bovenverdieping. Daar moet men binnen in het kozijn direct tegen het raam gaan staan, achter klanten aan tafel, om naar beneden richting terras te kunnen kijken. Met het zicht vanuit deze twee ramen wordt geen permanent toezicht gegarandeerd, aldus verweerder.

3.5. Eiseres betwist met klem dat het personeel moeite moet doen om vanuit het grote raam en het kleinere raam op de bovenverdieping naar buiten te kijken vanwege de hierboven genoemde feiten en omstandigheden en stelt dat er vanuit beide ramen onbeperkt zicht op het terras is. Zoals gezegd is het standpunt van verweerder gebaseerd op onderzoek ter plaatse en bestudering van foto's ter plaatse van de horecagelegenheid en de omgeving daarvan. De rechtbank acht de bevindingen en conclusies van verweerder naar aanleiding van bestudering van de situatie ter plaatse juist en inzichtelijk. De enkele, niet onderbouwde, stellingen van eiseres dat het personeel geen moeite hoeft te doen om naar buiten te kijken naar de ruimte aan de zijgevel en dat het zicht vanuit de ramen onbeperkt is, zijn dan ook onvoldoende om af te doen aan het standpunt van verweerder. Dat eiseres er belang bij heeft om toezicht te houden op het terras omdat zij met de exploitatie daarvan extra inkomsten wenst te genereren en die juist verkregen worden door het personeel continu zicht op het terras te laten houden doet aan het voorgaande niet af.

3.6. Ook de omstandigheid dat de afstand van de deur van de horecazaak tot aan het terras vijf tot tien meter is, doet niet af aan het standpunt van verweerder dat geen sprake is van toezicht in de zin van het beleid. Op grond daarvan is immers vereist dat er vanuit de horecazaak, dus niet vanaf de deur van de horecazaak, direct toezicht moet zijn op het terras. Los daarvan acht de rechtbank het met verweerder niet aannemelijk dat er continu personeel buiten aanwezig is om toezicht te houden.

3.7. Eiseres voert verder aan dat in het beleid staat dat toezicht vanuit de horecazaak is vereist, zodat verweerder niet mag tegenwerpen dat direct toezicht is vereist. Deze stelling

van eiser faalt, nu in het beleid onder het kopje 'Beleidsregels, Algemeen' is vermeld dat er vanuit de horecazaak direct toezicht moet zijn op het terras.

3.8. Verweerder heeft voorts terecht het standpunt ingenomen dat, nu sprake is van een terras bij een horecabedrijf dat niet op de begane grond is gevestigd, op grond van paragraaf 5.6 van het beleid het houden van toezicht op een terras door middel van cameratoezicht niet is toegestaan, omdat er bij ongeregeldheden of overlast direct ingegrepen moet kunnen worden. Of dat toezicht, zoals eiseres stelt, wellicht effectiever is dan direct visueel toezicht kan gelet daarop onbesproken blijven.

3.9. De rechtbank is, gezien het voorgaande, met verweerder van oordeel dat niet is voldaan aan de voorwaarde uit het Terrassenbeleid 2011 dat er direct toezicht op het terras vanuit de horecazaak mogelijk is. Dat, indien een vergunning voor het terras wordt verleend het daarmee gepaard gaande continue toezicht een einde kan maken aan het gebruik van de ruimte door ongewenste elementen, zoals mensen die daar eten en drinken nuttigen, doet daaraan niet af.

3.10. Conclusie van het voorgaande is dat verweerder op grond van artikel 3.11, tweede lid van de APV in verband met de openbare orde de vergunning voor het terras aan de zijgevel heeft kunnen weigeren.

Beroep op het gelijkheidsbeginsel

4.1. Eiseres heeft zich erop beroepen dat op de nabijgelegen terrassen van het Steakhouse (gesitueerd op de hoek van de Prins Hendrikkade 92 en de Oudezijds Kolk) en van het V.O.C. Café de Schreierstoren (Prins Hendrikkade 94-95) geen toezicht direct vanuit de zaak mogelijk is. Ter zitting heeft de gemachtigde van eiseres verder gewezen op de situatie van restaurant de Haven van Texel (Sint Olofssteeg 11) en heeft eiseres aangevoerd dat het gevelraam waar het terras voor gelegen is hooggeplaatst is. Er kan niet makkelijk vanuit dat raam op het terras worden gekeken. Verder staat er een parasol op het terras, hetgeen niet mag, maar daarop is nooit door verweerder gehandhaafd, aldus eiseres. Ter zitting heeft de gemachtigde van eiseres ter onderbouwing van haar beroep op het gelijkheidsbeginsel foto's van alle drie horecagelegenheden overgelegd.

4.2. Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder erop gewezen dat bij V.O.C. Café de Schreierstoren ten tijde van de verlening van de exploitatatievergunning, inclusief terras, de bar was geplaatst bij het raam, zodat er vanuit de horecazaak direct toezicht mogelijk was op het terras. Het raam was destijds voorzien van mat glas, hetgeen op verzoek van verweerder is verwijderd in verband met het zicht. Eiseres heeft dit ter zitting niet betwist. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat voor zover de geplaatste parasol op het terras niet is toegestaan, dit een kwestie van handhaving betreft. In zoverre is naar het oordeel van de rechtbank door verweerder voldoende gemotiveerd dat geen sprake is van gelijke gevallen.

4.3. Voor wat betreft Steakhouse stelt de rechtbank aan de hand van de daarvan door eiseres overgelegde foto's vast dat deze horecagelegenheid is gevestigd in een pand met twee gevels, waarvan de ene is gelegen aan de Prins Hendrikkade en de andere evenwijdig aan de brug over de Oudezijds Kolk (gracht). Aan die laatste gevel bevindt zich een terras. De gemachtigde van verweerder heeft ter zitting aangevoerd dat het terras zich bevindt op hetzelfde niveau als de gevel, met daarin een raam en dat dit een verschil is ten opzichte van de situatie van eiseres, bij wie de ramen in de zijgevel zich niet op dezelfde hoogte bevinden

als het terras aan haar zijgevel. Voorts is bij Steakhouse volgens verweerder sprake van een glazen deur, die direct zicht geeft op het terras. Ook dit is een verschil met de situatie van eiseres. Ten slotte vormt de omstandigheid dat er op het raam in de gevel die evenwijdig loopt aan de brug, een poster is aangebracht een kwestie van handhaving, aldus de gemachtigde van verweerder. De rechtbank is van oordeel dat verweerder aldus reeds op grond van het eerste hierboven vermelde verschil (de ramen in de zijgevel niet op dezelfde hoogte als het terras) voldoende gemotiveerd dat geen sprake is van gelijke gevallen.

4.4. Voor wat betreft de situatie bij de Haven van Texel overweegt de rechtbank dat de ingang van deze horecagelegenheid zich bevindt in de Sint Olofssteeg en dat, staande voor de ingang, het terras zich rechts daarvan aan de zijgevel in de Oudezijds Voorburgwal bevindt. Terecht stelt de gemachtigde van eiseres dat zich in de gevel geen ramen bevinden van waaruit toezicht op het terras kan worden gehouden. De gemachtigde van verweerder heeft erop gewezen dat al voordat het Terrassenbeleid 2011 was ingevoerd een exploitatievergunning ten behoeve van de Haven van Texel was verleend. Voorts was in die situatie recentelijk sprake van een verlenging van de reeds verleende exploitatievergunning onder de werking van het op dat moment al in werking getreden beleid. Aan deze verlening heeft mede ten grondslag gelegen dat de buurt op dat moment minder goed stond aangeschreven en dat de exploitatie van een terras een positieve bijdrage zou kunnen leveren aan de uitstraling van de buurt. Er zijn bij verweerder geen klachten bekend over deze horecagelegenheid. Bij de verlening van de exploitatievergunning heeft verweerder als voorwaarde gesteld dat vanuit de ingang toezicht op het terras wordt gehouden en dat de toegangsdeur met het oog daarop altijd open staat, als het terras open is voor bezoekers. Eiseres heeft deze standpunten van verweerder ter zitting niet betwist. Ook deze situatie is, gelet op de toelichting van verweerder, anders dan die van eiseres.

4.5. Uit het voorgaande volgt dat het beroep op het gelijkheidsbeginsel niet slaagt.

Het terras aan de rechterkant van de voorgevel

5.1. Verweerder heeft een vergunning voor een terras op de rechter gevelbank geweigerd nu een gevelbank niet smaller mag zijn dan 35 centimeter. Verweerder heeft erop gewezen dat dit vereiste tot uiting komt in de Uitvoeringsnotitie Horeca 2014 en sinds 2012 vaste bestuurspraktijk is. Daarbij moet er een vrije doorloopruimte van 1,50 meter in acht worden genomen. Met bovenstaande maten heeft eiseres een trottoirruimte nodig van 1.85 meter, echter rechts voor de ingang is de ruimte van gevel tot stoeprand 1,80 meter, aldus verweerder.

5.2. Nu de maatvoering van de gevelbankjes met vijf centimeter wordt overschreden concludeert de rechtbank dat niet wordt voldaan aan de in het beleid van verweerder gestelde voorwaarden voor verlening van een vergunning voor een terras op de rechter gevelbank. Dat niet valt in te zien waarom eiseres geen gevelbank met een diepte van 30 centimeter kan plaatsen, doet er niet aan af dat de maatvoering niet voldoet aan de in de beleidsregels gestelde voorwaarden. De rechtbank acht deze beleidsregels niet kennelijk onredelijk. Dat de ratio van een maatvoering voor gevelbanken van 35 centimeter eiseres ontgaat leidt de rechtbank niet tot een ander oordeel. Verweerder heeft toegelicht dat maatvoering van 50 centimeter gebruikelijk is en dat 35 centimeter al aan de smalle kant is. Dat aldus eiseres de loopruimte op de brug bij de horecagelegenheid smaller zou zijn dan 35 centimeter vormt naar het oordeel van de rechtbank ook geen grond voor het oordeel dat het beleid wel kennelijk onredelijk zou zijn of dat daarvan wegens het bestaan van bijzondere

omstandigheden zou moeten worden afgeweken. Op bruggen zijn immers geen terrassen toegestaan.

5.3. Gelet op het voorgaande heeft verweerder op grond van artikel 3.17, tweede lid, aanhef en onder a, van de APV de vergunning voor een terras op de rechter gevelbank kunnen weigeren omdat dit leidt tot ingebruikneming van de weg en dit afbreuk doet aan de veiligheid en bruikbaarheid van de weg.

6. Het beroep is ongegrond.

7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. [redacted] rechter, in aanwezigheid van mr. [redacted] griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 20 juni 2019.

griffier [redacted]

rechter [redacted]

Afschrift verzonden aan partijen op:

20 JUN 2019

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.

Voor kopie conform,
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam

BIJLAGE

Algemene Plaatselijke Verordening 2008

Artikel 3.1
2. Bijzondere begripsomschrijvingen.
In dit hoofdstuk wordt verstaan onder
a. (...);
g. horecabedrijf: de voor publiek toegankelijke besloten ruimte waar tegen vergoeding dranken worden geschonken of eetwaren voor directe consumptie worden bereid of verstrekt; tot een horecabedrijf worden ook gerekend een bij dit bedrijf behorend terras en andere aanhorigheden;
(...).

Artikel 3.8, eerste lid.
Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een horecabedrijf te exploiteren.

Artikel 3.11, tweede lid luidt als volgt:
De burgemeester kan de vergunning geheel of gedeeltelijk weigeren als naar zijn oordeel het woon- en leefklimaat in de omgeving van het horecabedrijf, de openbare orde of de veiligheid nadelig wordt beïnvloed door de aanwezigheid van het horecabedrijf.

Artikel 3.17
1. Als een vergunningaanvraag tevens betrekking heeft op de exploitatie van één of meer terrassen beslist de burgemeester, voorzover deze terrassen zich op de weg bevinden, ook over de ingebruikneming van de weg ten behoeve van het terras, dit in afwijking van het bepaalde in artikel 4.3. van deze verordening.
2. Onverminderd het bepaalde in artikel 3.11, tweede lid kan de burgemeester de in het eerste lid bedoelde ingebruikneming van de weg weigeren als:
a. het beoogde gebruik schade toebrengt aan de weg dan wel gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de weg of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan;
b. het beoogde gebruik een belemmering vormt voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg of
c. het beoogde gebruik afbreuk doet aan andere publieke functies van de weg, inclusief de bescherming van het uiterlijk aanzien daarvan.

Terrassenbeleid 2011

(...)

Beleidsregels

Algemeen

(...)

Locatie
(...)
o Het terras is uitsluitend ingericht direct aansluitend aan de gevel:

(...)
o in uitzonderlijke gevallen kan maatwerk worden toegepast. Maatwerk vindt plaats conform een eenduidige procedure.
o Het terras is niet breder dan de gevel.

5.13 Maatwerk
Maatwerk voor individuele gevallen moet voor uitzonderlijke situaties mogelijk zijn. Ongeveer 80 tot 85% van de terrassen moet via algemene regels vergund kunnen worden en voor 10 tot 15% is maatwerk wellicht een oplossing. Er is gezocht naar een oplossing om wel een heldere en eenduidige nota te maken, waarbij ook ruimte is voor maatwerk voor die 10 tot 15%. In plaats van heldere regels wordt voor deze categorie een heldere procedure voorgesteld.

Aan de hand van vier criteria wordt bepaald of er maatwerk moet worden geleverd. De criteria zijn:
• toezicht op het terras vanuit de horecazaak;
• verkeersveiligheid;
• het woon- en leefklimaat;
• het meest doelmatige gebruik van de openbare ruimte.

De voorzitter bepaalt uiteindelijk of maatwerk noodzakelijk / rechtvaardig is. De exploitant krijgt een voorwaardelijke vergunning voor een terras met als belangrijkste voorwaarde dat er niet meer dan drie overtredingen per jaar mogen plaatsvinden. Na drie overtredingen wordt de voorwaardelijke vergunning voor het terras ingetrokken. Op deze manier wordt maatwerk gekoppeld aan de eigen verantwoordelijkheid van de exploitant.

5.6 Terrassen bij horecabedrijven die niet op de begane grond zijn gevestigd
In het stadsdeel is een aantal horecabedrijven op hoger gelegen verdiepingen en in het souterrain gevestigd. Deze bedrijven hebben geen recht op een terras omdat zij niet voldoen aan de eis dat een terras uitsluitend recht voor de gevel van het horecabedrijf mag worden geplaatst. Er is immers geen toezicht op deze terrassen. Het toezicht houden op een terras door middel van cameratoezicht is niet toegestaan, omdat er bij ongeregeldheden of overlast direct ingegrepen moet kunnen worden. Recht tegenover de gevel wil zeggen dat alleen op de begane grond gevestigde horecabedrijven in aanmerking komen voor een terras. Indien horecabedrijven een uitgiftepunt op de begane grond hebben is het wel mogelijk een terras te exploiteren. Er is dan sprake van een terras direct aan de gevel en het toezicht is gewaarborgd. Ook een terras aan de overzijde van de weg wordt niet toegestaan omdat de afstand tussen horecabedrijf en terras te groot wordt, er geen directe binding meer is tussen horecabedrijf en terras en er onvoldoende toezicht kan worden uitgeoefend. Eventueel vergunde terrassen vallen onder de overgangsbepaling.

3.2 Uitgangspunten gevelbanken

Voor gevelbanken gelden dezelfde uitgangspunten als voor terrassen. Er moet een vrije doorloopruimte van minimaal 1,50 meter voor voetgangers in acht worden genomen. Voor de eigen gevel van een horecazaak mogen meerdere banken geplaatst worden.
(...)
Bij een gevelbank(terras) moet het trottoir minimaal 2 meter zijn en de bank is niet dieper dan 0,5 meter. De gevelbank is immers bedoeld om bij smalle straten toch een terras mogelijk te maken.

(...)
Slechts op die plekken waar voldoende doorloopruimte is, kan een vergunning worden verleend voor een (ongebouwde) gevelbanken.
(...)

Uitvoeringsnotitie Horeca 2014

2.2. Terrassenbeleid
(...)
De belangrijkste beleidsregels op een rij:
Algemeen
(...)
o Bij een gevelgank(terras)[1] moet minimaal 1,50 meter doorloopruimte overblijven.
o Een gevelbank is niet dieper dan 50 centimeter en niet smaller dan 35 centimeter. Dit houdt in dat bij een gevelbank van 50 centimeter de stoep minimaal 2 meter breed moet zijn en bij een gevelbank van 35 centimeter 1,85 meter.
(...)

[1] Lees: gevelbankterras.